

Resolució 615/2020, de 29 d'octubre**Número d'expedient de la reclamació:** 536/2020¹**Administració reclamada:** Ajuntament de Barcelona**Informació reclamada:** Dades del programa "Esport Inclou".**Sentit de la resolució:** Finalització per la pèrdua sobrevinguda d'objecte de la Reclamació

Resum: El suposat caràcter abusiu de la Reclamació es fonamentaria exclusivament en consideracions que atenen al comportament general de la persona reclamant com a autor de nombroses sol·licituds d'informació pública dirigides a l'Ajuntament, sense cap menció d'eventuals indicis de caràcter abusiu d'aquesta Reclamació concreta, que d'altra banda sol·licita dades que semblen molt pertinents per poder avaluar un programa rellevant per a la pràctica esportiva de les persones amb discapacitat (Barcelona Esport Inclou). L'única referència que fa l'al·legat municipal que argumenta l'abús de dret sobre el suposat caràcter abusiu d'aquesta Reclamació en concret és que la persona reclamant n'hauria presentat unes altres dues (número 534/2020 i 535/2020) amb objectes molt similars a la present. És cert que les tres reclamacions tenen una coincidència temàtica evident (demaneu dades relatives al programa Barcelona Esport Inclou), però cadascuna d'elles demana informacions diferents, que almenys majoritàriament semblen pertinents per avaluar el programa. En conseqüència, no pot titllar-se d'abusiu el comportament de la persona reclamant en presentar la Reclamació. Els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada ha facilitat a la persona reclamant la informació sol·licitada, en el marc d'aquest procediment. Concretament, la còpia de l'expedient de la sol·licitud aportada a aquest procediment per l'Ajuntament acredita que se li va enviar la informació sol·licitada a tres de les quatre peticions formulades per la sol·licitud i al·lega que no està en condicions de facilitar la informació sol·licitada per la quarta, a causa de la seva especificitat i a la dificultat d'aconseguir les dades sol·licitades, resposta aquesta última que sembla del tot versemblant davant de la minuciosa llista de detalls sol·licitats, sens dubte desproporcionats si del què es tracta és d'avaluar el programa municipal Barcelona Esport Inclou. La proporcionalitat en relació amb l'objecte i la finalitat de la sol·licitud que requereix l'article 22 LTAIPBG per ponderar si ha de prevaldre el dret d'accés a la informació pública o els límits legals concurrents també ha de ser un element clau per ponderar l'existència d'una causa d'inadmissibilitat consistent en la necessitat d'una tasca complexa d'elaboració de la informació sol·licitada, especialment quan existeixin dubtes d'aquesta complexitat. En aquest cas el que s'oposa al dret d'accés a la informació pública no és un límit legal que protegeix interessos generals o de tercers, sinó una causa d'inadmissibilitat que protegeix el normal funcionament de l'Administració i l'ús racional i eficient dels recursos públics, i és pertinent que, especialment en cas de dubte, si l'accés sol·licitat requereix un ús significatiu de recursos públics, com sembla ser aquest cas, la seva prevalença s'hagi de justificar en la seva idoneïtat per a la finalitat de l'accés sol·licitat i en la rellevància d'aquesta, idoneïtat que en aquest cas no es dona.

Paraules clau: Ajuntament. Persones amb discapacitat. Esports. Reclamació contra silenci. Abús de dret. Inadmissibilitat. Tasca complexa d'elaboració. Proporcionalitat.

Ponent: Josep Mir Bagó

---

¹ La versió original d'aquesta resolució redactada pel ponent és la versió en castellà.

Antecedents

1. El 26 de setembre de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 536/2020, presentada contra l'Ajuntament de Barcelona, en relació amb la sol·licitud d'accés a la informació pública indicada en l'antecedent 2. La persona reclamant no demana el procediment de mediació previst per l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 24 d'agost de 2020, en relació amb la memòria 2019-2020 del programa "Esport Inclou", la persona reclamant sol·licita: 1. Desglossament de la partida completa destinada al programa des del curs 2016-2017 fins a l'actualitat, amb descripció de tots els conceptes del pressupost. 2. Detall (centre, periodicitat, activitat, edat) de les persones que han rebut monitor de suport. En relació amb el projecte "Chapoteemos" demana la causa del descens de set nens en el programa i el nombre de nens en llista d'espera. Demana el nom complet del funcionari que dona la resposta. Demana de rebre la informació per escrit i correu postal.
3. La Reclamació presentada el 26 de setembre de 2020 indica que l'Ajuntament no hauria contestat la sol·licitud anterior i els arguments que la fonamenten serien la següent finalitat: "escàs pressupost en el foment de l'activitat física dels nens que més la necessiten, els nens amb discapacitat."
4. El 29 de setembre de 2020 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, conforme a les legislacions de procediment administratiu i de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. El 30 de setembre de 2020 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Barcelona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li remeti un informe sobre ella, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual porta causa i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 23 d'octubre de 2020 la GAIP rep l'informe de l'Ajuntament de Barcelona. Indica que el 22 de setembre de 2020 l'Ajuntament va enviar a la persona reclamant per correu certificat la resposta a la seva sol·licitud i demana, en conseqüència, l'arxiu de la Reclamació. La resposta municipal enviada a la persona reclamant (i que també s'adjunta a aquesta

Resolució) facilita la informació pressupostària sol·licitada, indica que la informació sol·licitada per l'apartat 2 no està a l'abast dels serveis municipals, a causa de la seva especificitat i a la dificultat que suposaria obtenir-la amb els mitjans que disposa l'Administració i facilita així mateix la informació relativa a la resta de qüestions plantejades per la sol·licitud. Finalment, al peu del document que facilita la informació anterior hi ha la firma i nom de la persona que es pot suposar n'és autora. Argumenta també la inadmissibilitat de la Reclamació per abusiva, qualificació que fonamenta en l'article 18.1.e de la Llei 19/2013, bàsica de transparència i accés a la informació pública, que estableix la inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació pública repetitives o abusives, i als articles 111-7 del Codi Civil de Catalunya i 7 del Codi Civil espanyol, que proscriuen l'abús de dret. Fonamenta el caràcter abusiu de la sol·licitud d'informació pública de què deriva la Reclamació en les següents consideracions: "És exigible que les persones facin un ús responsable i ponderat de l'exercici del dret d'accés a la informació pública perquè no perdi la seva virtualitat ni esdevingui un mecanisme de col·lapse de les administracions i de la GAIP, que repercuteixi negativament en les expectatives d'exercici i de garantia del dret d'accés per altres persones, tenint en compte la limitació de recursos humans que pateixen les administracions. Aquesta causa d'inadmissió conté dos motius d'inadmissibilitat diferents: d'una banda, la repetició concreta i objectiva i el caràcter reiteratiu de la sol·licitud i, per una altra, l'exercici abusiu del dret, concepte aquest molt més ampli, obert i de component subjectiu. En relació amb el primer supòsit d'inadmissió, s'entén que una sol·licitud és repetitiva quan coincideix amb altra o altres sol·licituds presentades anteriorment o simultàniament per la mateixa persona sol·licitant, en les quals es demana accés a la mateixa informació pública, és a dir, amb identitat d'objecte o bé amb una modificació irrellevant d'aquest objecte. En el cas que ens ocupa la persona reclamant ha presentat tres instàncies correlatives molt similars, amb les seves corresponents reclamacions a la GAIP, amb peticions molt semblants, relatives totes elles al Programa Barcelona Esport Inclou, les reclamacions 534/2020 i 535/2020 (a més de la present). Quant al caràcter abusiu del dret, cal destacar que en els últims tres mesos la persona reclamant ha presentat un mínim de 25 reclamacions a la GAIP derivades de 25 sol·licituds presentades a aquest Ajuntament. Totes elles són en la seva gran mesura reiterades i obstinades en dos o tres temes. La persona reclamant segueix el mateix patró per a cada una de les instàncies, les presenta, al cap de poc més d'un mes ja presenta la corresponent Reclamació a la GAIP, si ha rebut resposta dient que no hi està conforme i si no l'ha rebut, dient que no l'ha rebut. Sempre exigeix que se li envii la informació en format paper i per correu postal, dificultant molt la tasca a l'Administració i fent-la més costosa en mitjans materials, personals i econòmics, i més lenta. Posteriorment, gairebé sempre presenta algun incident d'execució de la resolució perquè tampoc no hi conforme. A més,

també pretén un contacte telefònic fluid, sent com és que el Departament de Transparència no és un departament obert al públic, sinó que les comunicacions es fan via correu electrònic o per via de presentació d'instàncies, però aquest ciutadà pretén un tracte diferencial i privilegiat, en detriment de la resta de la ciutadania. Totes aquestes actuacions de la persona reclamant entenem que suposen un clar abús de dret i a més acrediten que la finalitat de la persona reclamant no és la transparència i la retiment de comptes mitjançant l'obtenció de la informació pública que permeti conèixer com s'exerceixen les funcions públiques i com es gestionen els recursos públics per poder, d'aquesta manera, "estimular les bones pràctiques del govern i de l'administració, millorar la qualitat democràtica i prevenir la corrupció" (Resolució de la Reclamació 36/2015 o Resolució de la Reclamació 7/2016)". La sol·licitud d'accés que ens ocupa és abusiva perquè la persona sol·licitant, mitjançant l'exercici del dret d'accés, pretén en realitat causar intencionadament un perjudici, una alteració, una obstrucció, un col·lapse o una paràlització il·legítima del funcionament normal de l'entitat o de l'òrgan al qual dirigeix la sol·licitud. Queda clarament acreditat que la veritable pretensió de la persona reclamant no és obtenir informació, sinó danyar, bloquejar o perjudicar l'Administració. En vista dels antecedents de fet consignats en aquest informe, és a dir, que la sol·licitud d'accés a la informació pública formulada al seu dia per la persona ara reclamant és abusiva i reiterativa, aquesta Administració interessa que la GAIP, previs els tràmits oportuns, procedeixi a inadmetre-la per presentar-se la causa d'inadmissió de l'abús de dret".

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les

condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat *b* del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Valoració de la concurrència d'abús de dret com a causa d'inadmissibilitat

L'informe municipal referit per l'antecedent 6 argumenta que la Reclamació hauria de ser inadmesa per ser constitutiva d'abús de dret.

No sembla que es donin en aquest cas amb la mateixa rotunditat les circumstàncies que van portar a la Resolució 571/2020 a declarar la inadmissibilitat per abusives de diverses reclamacions d'aquesta mateixa persona reclamant contra l'Ajuntament de Barcelona, el qual va formular consideracions parcialment coincidents amb les exposades a l'antecedent 6. Els

informes municipals aportats a l'esmentada Resolució 571/2020 s'argumentava el caràcter abusiu de les reclamacions acumulades per la mateixa en un doble nivell de consideracions: unes que atenen el comportament general de la persona reclamant en la seva prolixa activitat de sol·licitant d'informació pública (amb la qual monopolitzaria en un percentatge elevat la capacitat de resposta de l'Administració, en detriment del normal funcionament dels serveis municipals i del dret de la resta d'usuaris) i altres que valoraven indicis d'abús de dret en cada una de les reclamacions acumulades (especialment que no tinguessin per finalitat l'accés a informació pública, sinó finalitats diferents i/o que sol·licitessin informació que la persona reclamant ja posseïa, amb la qual cosa era qüestionable que es beneficiés amb elles). La suma d'ambdós nivells de consideracions en portava en el cas de la Resolució 571/2020 a acreditar de forma convincent i consistent l'existència de l'abús de dret en les reclamacions acumulades.

En aquest cas el suposat caràcter abusiu de la Reclamació es fonamentaria exclusivament en consideracions que atenen al comportament general de la persona reclamant com a autor de nombroses sol·licituds d'informació pública dirigides a l'Ajuntament, sense cap menció d'eventuals indicis de caràcter abusiu d'aquesta Reclamació concreta, que d'altra banda sol·licita dades que semblen molt pertinents per poder avaluar un programa rellevant per a la pràctica esportiva de les persones amb discapacitat (Barcelona Esport Inclou). L'única referència que fa l'al·legat municipal que argumenta l'abús de dret sobre el suposat caràcter abusiu d'aquesta Reclamació en concret és que la persona reclamant n'hauria presentat unes altres dues (les números 534 i 535) amb objectes molt similars a la present. És cert que les tres reclamacions tenen una coincidència temàtica evident (demanen dades relatives al programa Barcelona Esport Inclou), però cadascuna d'elles demana informacions diferents, que almenys majoritàriament semblen pertinents per avaluar el programa. En conseqüència, no pot titllar-se d'abusiu el comportament de la persona reclamant en presentar aquesta Reclamació.

3. Pèrdua sobrevinguda d'objecte de la Reclamació

Els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada ha facilitat a la persona reclamant la informació sol·licitada, en el marc d'aquest procediment. Concretament, la còpia de l'expedient de la sol·licitud aportada a aquest procediment per l'Ajuntament acredita que se li va enviar la informació sol·licitada a tres de les quatre peticions formulades per la sol·licitud (a més del nom de la persona que la facilita) i al·lega que no està en condicions de facilitar la informació sol·licitada per l'apartat segon, a causa de la seva especificitat i a la dificultat d'aconseguir les dades sol·licitades, resposta aquesta última que sembla del tot versemblant davant de la minuciosa llista de detalls sol·licitats, sens dubte desproporcionats si del què es tracta és d'avaluar l'escàs pressupost en el foment de l'activitat física dels nens que més la necessiten, els nens amb discapacitat", tal com assenyala la motivació de la Reclamació.

Efectivament, encara que l'Ajuntament no desgrana amb el rigor desitjable les raons per les quals podria concórrer a la sol·licitud de què deriva aquesta Reclamació la causa d'inadmissibilitat de les sol·licituds de la necessitat d'una tasca complexa d'elaboració de la informació sol·licitada (article 29.1.b LTAIPBG), el cert és que l'escarida resposta municipal ("la informació sol·licitada no està al nostre abast, a causa de la seva especificitat i a la dificultat que suposaria obtenir-la amb els mitjans que disposem actualment") és perfectament coherent amb el que sol·licita la persona reclamant: "detall (centre, periodicitat, activitat, edat) de les persones que han rebut monitor de suport". I també salta a la vista que aquest detall no guarda proporció amb la motivació de la Reclamació assenyalada en el paràgraf anterior, perquè si del que es tracta és posar en relleu l'escàs pressupost assenyalat, probablement serà suficient la informació obtinguda com a resposta a l'apartat primer de la sol·licitud, que precisament va d'això, del pressupost desglossat, complementada amb la informació obtinguda amb la resposta als apartats tercer i quart de la sol·licitud, que demanen precisament dades de la línia del programa dedicada als nens.

La proporcionalitat en relació amb l'objecte i la finalitat de la sol·licitud que requereix l'article 22 LTAIPBG per ponderar si ha de prevaldre el dret d'accés a la informació pública o els límits legals concurrents també ha de ser un element clau per ponderar l'existència d'una causa d'inadmissibilitat consistent en la necessitat d'una tasca complexa d'elaboració de la informació sol·licitada, especialment quan existeixin dubtes d'aquesta complexitat. En aquest cas el que s'oposa al dret d'accés a la informació pública no és un límit legal que protegeix interessos generals o de tercers, sinó una causa d'inadmissibilitat que protegeix el normal funcionament de l'Administració i l'ús racional i eficient dels recursos públics, i és pertinent que, especialment en cas de dubte, si l'accés sol·licitat requereix un ús significatiu de recursos públics, com sembla ser aquest cas, la seva prevalença s'hagi de justificar en la seva idoneïtat per a la finalitat de l'accés sol·licitat i en la rellevància d'aquesta, idoneïtat que en aquest cas no es dona. Per tant, sembla justificada la resposta donada per l'Ajuntament a la informació sol·licitada per l'apartat 2 de la sol·licitud d'informació de què deriva la Reclamació.

D'altra banda, si bé la documentació aportada per l'Ajuntament acredita l'enviament de la informació sol·licitada a la persona reclamant el dia 22 de setembre de 2020, quatre dies abans de la presentació de la Reclamació, no s'acredita la data de la recepció, que bé pot ser posterior al 26 del mateix mes, amb la qual cosa s'hauria donat satisfacció a la sol·licitud una vegada presentada la Reclamació.

D'aquesta manera, la resposta municipal enviada a la persona reclamant suposa la satisfacció extemporània de la sol·licitud d'informació pública de la que deriva la Reclamació i comporta la pèrdua d'objecte d'aquesta, ja que s'han esvaït els motius de discrepància jurídica que la justificava.

En aquestes circumstàncies és procedent finalitzar la Reclamació, sense necessitat de formular cap declaració sobre l'abast del dret d'accés a la informació pública exercit.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 29 d'octubre de 2020, resol per unanimitat finalitzar la Reclamació 536/2020 per la pèrdua sobrevinguda del seu objecte i disposar la publicació de la present resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.